

універсальний критерій. Що дасть можливість проаналізувати ступінь (рівень) та ефективність їх використання.

Список використаних джерел

1. Будняк Л., Добровольська Е., Вольська А. Факторний аналіз в контексті аналізу прибутковості роботи підприємства: історичний і методичний аспекти. Збірник наукових праць міжнародної науково-практичної конференції «Аграрна наука та освіта Поділля», 2017. с.111-114

2. Гвоздей Н. І. Оцінка ефективності використання фінансових ресурсів підприємства.

URL:<https://www.econa.org.ua/index.php/econa/article/view/1480/6565656606>

3. Бланк І.А. Фінансовий менеджмент: Навчальний курс. – К.: Ніка-Центр, Ельга, 2006. – 528 с.

Сабадаш Дмитро

Здобувач вищої освіти 3 курсу спеціальності 281

“Публічну управління та адміністрування”

Науковий керівник: **Чикуркова А.Д.**

д.е.н., професор, завідувач кафедри

менеджменту, публічного управління та адміністрування

Подільський державний аграрно-технічний університет.

м. Кам'янець-Подільський

ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В ДЕРЖАВНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ

У науковій галузі «Державне управління» обґрунтованість теоретичних висновків і цінність практичних рекомендацій щодо вирішення різноманітних проблем безпосередньо залежать від правильного розуміння явлень та процесів, які для цієї проблеми є загальними, від методології підкоду до її вирішення. Важливе значення для теорії і практики прийняття управлінських рішень у сфері державного управління має логіка формування структури понять, які використовуються. З урахуванням різноманітних підходів виникає потреба дослідити логіку формування поняття

«управлінське рішення», його роль тамісце у сфері державного управління, що є метою статті.

Чимало авторів розглядає поняття «рішення» як вибіральтернативи, але інша велика група дослідників трактує це поняття як результат перш за все розумових дій (творчий акт). У формуванні поняття «рішення» з початку ХХІ ст. відображається вся різноманітність складових теорії прийняття рішень та суб'єктивний погляд на цей феномен його дослідників. Складно відобразити всю багатоплановість елементів, що впливають на процес прийняття рішення та формування його наукового визначення, але бажано звернути увагу на деякі аспекти. За допомогою контент-аналізу складових поняття «рішення» у визначеннях решти науковців ми виявили такі елементи процесу прийняття рішень, як: висновки щодо ситуації, організаційна робота, ініціатива, творчість, масштаб рішення, відповідальність, пріоритетність, розв'язання невідповідностей, подолання перешкод, ефективність, досягнення мети, володіння інформацією. Тобто різноманітні визначення поняття «рішення» формуються залежно від часових меж процесу його прийняття, впливу зовнішньої ситуації та внутрішніх умов [1,3].

Дослідники, які працюють у сфері управління, виявляють значний інтерес до соціально-психологічних аспектів процесу прийняття рішення. Багато авторів поняття «рішення» розглядають як суто психологічне, яке ґрунтується на фундаментальних засадах загальної психології, а саме: теоріях мислення, мотивації, психологічних впливів і формування вольових якостей. Така тенденція пов'язана зі стрімким зростанням ролі людського фактору в різноманітних системах управління. На сьогодні маємо різноманітні підходи вітчизняних та іноземних психологів до визначення психологічних аспектів поняття «рішення» у управлінській сфері [2,4]

Застосувавши метод контент-аналізу досліджень вітчизняних та іноземних дослідників, ми встановили, що на відміну від звичайного управлінського рішення має декілька системних відмінностей. Управлінське

рішення, у більшості випадків, має директивний характер та документальне оформлення. Така ситуація пов'язана з виконанням керівником функціональних обов'язків, що визначає структуру управлінського рішення та його масштабність, Потрібно звернути увагу на колективний характер цього явища. Воно, зазвичай, або приймається колективним суб'єктом, або впливає на функціонування колективу. Управлінське рішення стосується, як правило, діяльності персоналу організації та розраховане на нього. Такого роду рішення має тільки управлінський характер та реалізується в процесі управління. Управлінські дії однозначно відбуваються в тій чи іншій системі менеджменту, що відображається на прийнятті в ній управлінських рішень, Особливості системи менеджменту впливають на технологію та механізми прийняття управлінських рішень, їх змістовну частину. Кожне управлінське рішення можна розглянути як окремий управлінський проект, який може функціонувати досить автономно.

Ми не можемо погодитися зі спробами обмежити сферу застосування управлінського рішення деякими часовими межами, тому що управлінське рішення не може бути притаманне тільки початку процесу управління або його завершальній стадії. Викликає певний інтерес підхід до управлінського рішення як до результату формалізації різноманітних методів менеджменту. На сьогодні різноманітність підходів до визначення поняття «управлінське рішення» вимагає певного унормування та стандартизації процедур його прийняття. Особливо важливо для подальшого проведення нашого дослідження, що управлінське рішення вважається актом соціального управління, який відбувається в конкретний момент соціальної ситуації і в даних соціальних умовах та є певним проектом соціальних змін з урахуванням об'єктивних законів системи, яка управляється [1].

Зміст управлінського рішення як форми прояву волі суб'єкта управління стосовно об'єкта, яким він управляє, уособлюється у виявленні та забезпеченні задоволення потреб та інтересів учасників процесу управління на основі вибору з деякої множини можливих варіантів їх поведінки такого

варіанта, який би найбільше відповідав конкретній ситуації та цілям функціонування системи, яка управляється на даному етапі розвитку. Іноді складно провести межу між звичайними технічними та управлінськими рішеннями: вибір альтернативи може диктуватися саме технічними факторами, але в багатьох випадках застосовуються політичні, соціальні та інші аспекти, і рішення отримує управлінський характер. У межах визначення генези поняття «управлінське рішення» підкреслимо насамперед соціальний характер його застосування у формальних організаціях, які функціонують за певним набором правил та закономірностей. Такі правила затверджені з урахуванням специфіки організації та її системи менеджменту[3].

Наступним етапом нашого дослідження є аналіз використання поняття «управлінське рішення» у сфері державного управління. Рішення у сфері державного управління визначається як зроблений суб'єктом державного управління усвідомлений вибір цілеспрямованої дії з перетворення соціальної дійсності, виражений у державно-управлінському акті, що видається органом публічної влади або посадовцем відповідно до його компетенції і в межах наданих повноважень. Основними етапами прийняття управлінського рішення у сфері державного управління вважаються: виявлення та діагностика проблем, формулювання обмежень та критеріїв, визначення та оцінювання можливих альтернатив; вибір оптимального варіанта дій та оформлення рішення; організація та контроль за його виконанням, оцінювання ефективності рішення та його коригування. Підвищення ефективності управлінських рішень у сфері державного управління з урахуванням сучасних умов полягає в посиленні аналітичної роботи з ідентифікації актуальних державних проблем, залучення громадськості до підготовки, реалізації, оптимізації та стандартизації основних процедур прийняття і запровадження управлінських рішень[1].

Таким чином, необхідно зазначити, що державне управління є підвидом соціального управління. Ключовими елементами такого виду управління є

держава і державна влада як суб'єкти прийняття управлінських рішень. В умовах перманентної трансформації політичної системи та кризових явищ ухвалення своєчасних, ефективних управлінських рішень у сфері державного управління України виходить на перший план. На цей процес найбільше впливає ситуація, яка визначає алгоритм конкретного рішення. Однак часто у сфері державного управління визначальна роль у цьому процесі належить суб'єктові ухвалення управлінських рішень. Від рівня його обізнаності в теорії прийняття рішень, методології формування державно-управлінських рішень, рівня політичної і правової культури, компетентності та професіоналізму, уміння використовувати наявні ресурси а головне – брати а себе відповідальність за ухвалені рішення безпосередньо залежить, наскільки швидко та оптимально відбуватимуться суспільні процеси і завершиться становлення якісно нової політичної структури в Україні. Перспективу подальших досліджень ми бачимо в унормуванні та стандартизації процесу прийняття управлінських рішень у сфері державного управління.

Список використаних джерел

1. Бакуменко В. Д., Усаченко Л.М., Червякова О.В. Теоретичні засади державного управління " нави. посіб. К. : Інтерсервіс, 2013. 174с
2. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад.Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко (та ін.) ; за ред.Ю. В. Ковбасюка (та ін.). -К. :НАДУ, 2010. 820с.
3. Чикуркова А.Д., Прокопчук Л.М. Громадський контроль як дієвий механізм здійснення народовладдя. Проблеми публічного управління та адміністрування на регіональному рівні: матеріали міжрегіональної науково-практичної конференції. Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя. ФОП Паляниця В. А., 2019. С. 20-21.
4. Чикуркова А.Д. Міжнародний досвід оцінки ефективності публічного управління. Наука і освіта в інтелектуально-інноваційному розвитку суспільства»: матеріали Міжнародної науково-практичної

конференції. (16-17 травня 2019 року). Тернопіль: ФОП Паляниця В. А., 2019. С. 205-207.

5. Чикуркова А.Д., Бочкарьова О.В. Наукові підходи до визначення ефективності публічного управління. Сучасні напрями та перспективи розвитку агро- та електроінженерії: зб. тез міжнар. наук.-практ. конф., (Бережани, Тернопільська обл., 16 листопада 2018 року). Бережани: ФОП Паляниця В. А., 2018. С. 112-114.

Сабадаш Дмитро

Студент 3 курсу спеціальності

“Публічне управління та адміністрування”

Науковий керівник: **Покотильська Н.В.**

к.е.н., доцент кафедри

менеджменту, публічного управління та адміністрування

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський

ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В РЕГІОНИ

Розвинені міста сьогодні — це ключові джерела наповнення державного та місцевих бюджетів. Це наукові, економічні та політичні центри.

Завдяки децентралізації їх вплив на державний розвиток посилюється. Об'єднані територіальні громади, міста і селища отримують можливість розпоряджатися власними коштами, але перевагу мають ті, що роблять все для їх залучення.

Зростає також інтенсивність конкуренції. Поки світові мегаполіси отримують все більші переваги у конкурентній боротьбі, українські міста, які не працюють над інвестиційною привабливістю, втрачають час і можливості.

Два роки поспіль BRDO досліджує особливості ведення бізнесу в регіонах на основі методології Світового банку та складає рейтинг Regional Doing Business.

Сучасний європейський вибір України на шляху її інтеграції в високотехнологічне конкурентне середовище вимагає вирішення проблем залучення інвестиційних ресурсів, забезпечення їх раціонального